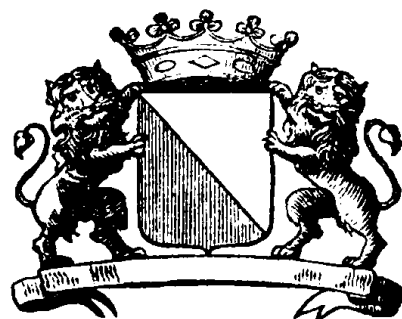

VRIJDAG

21 APRIL.

UTRECHTSCH PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

KENNISGEVING.

De Burgemeester der stad Utrecht,

Gelet op art. 31 der wet van den 4. Julij 1850 (staatsblad No. 37), regerende het kiesregt en de benoeming van afgevaardigden ter Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal,

Brengt ter kennis der belanghebbende ingezetenen, dat de lijsten, de personen aanwijzende die tot het kiezen van leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal — van de Provinciale Staten en van den Gemeenteraad, bevoegd zijn, op heden zijn gesloten, aan het stadhuis aangeplakt en op stads secretarie voor een ieder ter inzage nedergelegd.

Utrecht, den 20. April 1854.

De Burgemeester voornoemd

N. P. J. KIEN.

KENNISGEVING.

VERKIEZINGEN.

Burgemeester en Wethouders der Stad Utrecht,

Gelet op art. 8 der wet van den 29 Junij 1851 (staatsblad No. 85), regerende de zamenstelling inrigting en bevoegdheid der gemeente besturen, bepalende dat de verkiezing ter vervulling der plaatsen, die door ontslag, overlijden of om eene andere reden openvallen, geschiedt binnen zes maanden nadat openvallen;

In aanmerking nemende dat door het overlijden van den Heer Mr. W. J. Both Hendriksen en door het aan nemen door den Heer Mr. P. C. Walland eener bij art. 23 der gemeente wet met het lidmaatschap van den raad onverenigbaar verklaarde betrekking, twee vacatures als lid van den gemeenteraad zijn ontstaan;

Brengen bij deze ter kennis van de ingezetenen dat de verkiezingen van twee leden van den voormelden raad, ter voorziening in de alzo ontstane vacatures zullen plaats hebben op *Dingsdag den 9 Mei aanstaande*; — dat de bureaux ter inlevering der stembriefjes zullen gehouden worden in het stadhuis voor de eerste afdeling, bestaande uit de wijken A. F. G. J. K. en L., in te gaan door de hoofddeur en voor de tweede afdeling, te zamengesteld uit de wijken B. C. D. E. H. en M., in te gaan aan het Oudkerkhof, van des morgens te 9 tot des namiddags te 5 ure, en dat de opening der ingeleverde stembriefjes zal geschieden des daags daarna volgende, aanvangende, des morgens te 9 ure, in het voormelde lokaal.

Wordende voorts de belanghebbenden herinnerd de bepalingen der wet om in persoon op de plaats voor de inlevering bestemd te verschijnen, om duidelijk den persoon aan te wijzen op wien men zijne stem uitbrengt, doch de stembriefjes niet te onderteekenen, vermits onderteekende briefjes, zoomede die welke niet ingevuld zijn, anderen omvatten of daaraan opzettelijk zijn vastgehecht van onwaarde moeten worden verklaard, terwijl eindelijk de belanghebbenden worden uitgenoodigd om het stembriefje digt te vouwen, maar niet te sluiten of te verzegelen, en om bij de stemming den oproepingsbrief mede te brengen.

Utrecht den 20. April. 1854.

Burgemeester en Wethouders voornoemd

N. P. J. KIEN.

Ter ordonnantie van dezelve

H. G. RÖMER.

UTRECHT 21 April.

Biedt de Oostersche kwestie ruime stoffe aan tot allerlei beschouwingen, op geen punt is met meer ijver de algemeene aandacht gevestigd, dan op de Oostzee, waar Engeland's uitstekendste vloot, weldra versterkt door een tal Fransche schepen, niet alleen een magteloos nabaar tegen het overmoedige Rusland gaat beschermen, maar den Noordschen Kolossus komt bestoken, en de kracht gaat beproeven van het geslacht der Russische forten, den moed der Russische marine.

Onze lezers een weinig nader met dien grooten waterplas kennis te doen maken zal hen niet ongewoonlijk zijn, waarom wij hier verkort willen mededeelen, wat de heer St. Anje daaromtrent openbaar maakt.

Een algemeen overzicht zal daartoe het eerst noodig wezen. De Oostzee, veel uitgebreider dan de Zwarte zee, verdeelt zich natuurlijk in drieën: de Grootte kom der Oostzee, waarin Gothland bijna juist te midden ligt, de uitgebreide Bothnische golf, die zich tusschen Zweden en Finland uitstrekt, even groot als de Adriatische golf, en de Finlandsche golf, die in regtlijn van het Westen naar het Oosten loopt, en aan welks einde Petersburg met Kroonstad is gelegen.

De oeverstaten zijn Denemarken met Jutland, Holstein en de eilanden, de hertogdommen van Mecklenburg, Pruissen, met Pommeren en Oost Pruissen, en Rusland, met Koer-, Lijf-, Esth-, Inger- en Finland.

Het klimaat dezer streken is zeer ruw; men heeft er 6 maanden winter, waarvan 4 voortdurend met vorst; door het ijs is dan de vaart gesloten. De Niewa ontdooit eerst in de laatste dagen van April, soms eerst in het begin van Mei. Dit voorjaar is bij uitzondering de dooi vroeger ingevallen. In den winter zijn er de dagen slechts 6 uren lang, in den zomer daarentegen 18; dan is er bijna geen nacht. Hier wordt natuurlijk de gemiddelde luchtstreek bedoeld, in de Finlandsche golf, op de breedte van Petersburg en Stockholm. Op de kusten van Denemarken en Pruissen is de winter iets minder streng; in de Bothnische golf daarentegen is die vreeslijk.

Tegen 15 Mei stelt zich gemiddeld plotseling de zomer in, spoedig met groote warmte; lente tot overgang heeft men niet. De langdurigheid van den zonneshijn en de korte nachten houdt den grond warm, en de vegetatie is zoo groot, dat men alles bij het uur ziet groeijen.

Gedurende den zomer zijn dan ook de kusten overheerlijk: een schitterend groen, gelijk het zuiden het niet kent, met schoone landhoeven, lieve landhuizen en schilderachtige kasteelen. Hier en daar in duizenderlei vorm rotsen van rosé graniet of rooden, groenen en marmere porphyresteen, omzet met hoogharstachtig geboomte, reusachtige pijnboomen, en donkere dennenbosschen. Talloze kleine eilanden aan die kusten schijnen groene boeketten op het water geworpen. Het oog van den reiziger wordt er door bekoord; voor den bewoner der gematigde luchtstrekken is de natuur der ijslanden even vreemd als die der tropische gewesten.

Daar de oeverlanden der Oostzee zeer vruchtbaar zijn en het vee er zeer goed is, zullen de vereenigde vloeten er voldoende levensmiddelen vinden.

Wil men de Oostzee ingaan, dan komt men eerst aan 't Kattgat, door om de kaap Skagen te wenden. Men heeft hier de Deensche vestingwerken van Falstrand of Frederikshaven tegenover Zweedsch Gothenburg, de grootste stad van Zweden na Stockholm.

In het Kattgat, dat eerder eene zeekom, dan een straat is, heeft de Engelsche vloot bij Kemsoë de oorlogsverklaring afgewacht. Admiraal Napier ging intusschen het Deensche hof bezoeken.

Van het Kattgat geleiden drie wegen naar de Oostzee: de Sund, langs de Zweedsche kust; de groote Belt, tusschen de eilanden Seeland en Funen; de kleine Belt tusschen Funen en Jutland. Denemarken bezit door deze zeeën de sleutels der Oostzee, en heeft dan ook een tol daargesteld, waarvan alleen de Sund, de meest bezochte der 3 straten, ruim 1½ miljoen gulden 's jaars opbrengt.

De Sund doorgaande, komt men tusschen Elseneur of Helsingoer en Helsingborg langs de vesting Kronenburg en de versterkte Zweedsche haven Landskrona te Koppenhagen, ook Kiebenhaven, met 120,000 zielen, de groote wapenplaats en het arsenaal van Denemarken. Ofschoon goed versterkt door het fort Trekronen, en door verscheidene batterijen, is de stad tweemaal, in 1801 en 1807, door de Engelschen aangevallen en genomen.

Daar de Sund niet overal diep genoeg is voor schepen als de Duke of Wellington van 130 stukken is de Engelsche vloot door de Grootte Belt gegaan, den 26. Maart te Niborg en den 27. in de baai van Kiel voor anker komende, tot welke baai ook de Kleine Belt geleidt. Den 30. Maart is de

Britsche vloot bij het eiland Moen en den volgende dag in de baai van Kiöge gaan liggen, de eilanden Seeland en Laaland alzo onzeilende. Admiraal Napier is tot den 12. April aldaar gebleven, doch heeft den 6. den schout-bij-nacht *Phonridge* met 5 stoomfregatten tot verkenning vooruitgezonden. De geheele vloot is thans naar Gothland.

Denemarken heeft eene vloot van 6 linesschepen, 9 fregatten, 10 korvetten of brikken en 16 kleinere schepen.

De kust van Zweden langs gaande heeft men achtereenvolgens, kaap Falsterbo onzeilende, Tralleburg, IJstad, Cristiaanstad, Karlshamn en Karlskrona, militaire haven en zee arsenaal van Zweden, waarvan de diepe haven 100 schepen kan bergen. De dokken kan men met water vullen of droog houden. De citadel van Kung Schonen beschermt de haven en is een meesterstuk van militaire bouwkunst. De weg tot de haven is door twee granietrotsen, waarop forten zijn opgericht, beheerscht.

Van Karlskrona tot aan Stockholm liggen langs de zeekust eene menigte kleine eilandjes, die de kust gevaarlijk maar de verdediging gemakkelijk maken. Tusschen de oude stad Calsmar, die op een eiland is gebouwd, en Oland doorvarende, komt men aan Gothland, een gewichtig eiland met 40,000 zielen en belangrijken handel.

Na eenige kleinere plaatsen, als Verstervik en Nikoping, te zijn gepasseerd, komt men aan de groep eilanden, die als door een doolhof van water naar Stockholm voert. Zonder zeer ervaren loodsen zou het onmogelijk wezen, hier door de nauwe doortogten van Vaxholm of Sandhamn te komen.

Stockholm, met 90,000 inwoners, is in den zomer eene der meest bekoorlijke steden. De haven is er veilig. De forten Frederiksborg en Vaxholm verdedigen haar. De Zweedsch-Noorweegsche vloot is 15 linesschepen, 16 fregatten, 18 korvetten en brikken en 72 kleine oorlogsvaartuigen sterk.

Zonder verder van de Bothnische golf te gewagen, waar de krijg zich wel niet zal vertoonen, moet men nog de aandacht vestigen op het eiland Aland, met zijne neveneilanden, dat eene belangrijke militaire stelling is, die de Russen in 1809, na de vermeerstering van Finland, innamen, en door Zweden bij den vrede van Frederikshaven alleen werd afgestaan, omdat het rijk was uitgeput. Om dat eiland ware de oorlog toen bijna op nieuw uitgebroken. De groep heeft 12 dorpen met 15,000 inwoners, allen Zweden.

Natuurlijke bezitting van Zweden ligt de groep van Aland zoo buiten den kring van de Russische verdedigingsmiddelen, dat de Czaar ze geheel heeft doen ontruimen. De militaire gebouwen, werven, vestingwerken alles is verwoest. De weerbare mannen hebben daarbij het eiland moeten verlaten en zich met al hun goed naar Finland moeten begeven. Die ongelukkige eilandbewoners hebben dus het eerst de onheilen moeten ondervinden van den oorlog, en dat nog wel juist aangedaan door de magt, die hen moest verdedigen.

De golf van Finland met de Russische kustgewesten zullen we in een volgend nummer bespreken.

— De volgende **telegraphische tijding** ontvingen wij dezen morgen, van *Berlijn van gister Donderdag 20 April*:

„Het of- en defensief verdrag tusschen Pruissen en Oostenrijk is heden ondertekend.

„De minister *Mantenfel* teekende namens Pruissen, generaal *Hess* en graaf *Thun* voor Oostenrijk.”

De **fondscoersen** waren *gister te Weenen*, 85½, en 108½; **Bankactien** 1208; **nieuwe leening** 88½; —

te Parijs 3 pCt. 63,30; 4½ pCt. 90,30; Russ. 79; Met. 79; Sp. 33 en 17.

Het telegrafisch bericht, omtrent de bevestiging van de verwoestingen door de ongeregelde troepen aangegert, bij het verlaten van Kustendjé, ontvingen we gister middag te laat, om het nog op te kunnen nemen. Wij deelen het thans onder Triest mede.

Het blijkt daaruit, dat de vloeten toen bij Kavarna lagen en dus een twintigtal mijlen van het tooneel der verwoestingen verwijderd.

De Times komt heden krachtig op tegen de werkeloosheid der vloeten in de Zwarte Zee. Het blad vraagt, wat die scheepsmagt er doet, nadat er gemeld is, dat ze er de vaart der Russische schepen zou beletten, die niettemin kruissen en doen wat hun gelieft, of het niet meer dan voldoende is geweest, dat zij rustig het onheil van Sinope hebben aangezien, en of de Britsche mariniers dan zoet-water mannen zijn geworden, dat zij voor de stormen vreezen, die den vijand niet belet zijne noodige togten te doen. Indien onze schepen noch den vijand in zijne operatiën kunnen storen, noch den zwakken bondgenoot kunnen sparen, dan behoeft men niet zoozeer voor hun behoud te zorgen. — Maar ook te land is Engeland even talmend. Waartoe zijn de officieren der kavallerie, die naar het Oosten bestemd is, nu nog te Londen, waartoe blijven onze soldaten bijna eene maand op de Malteser rotsen oranjeappelen eten, nadat ze met buitengewonen spoed zijn ingescheept, en terwijl zij in Turkije zeer zeker noodig waren. Men schijnt veel te veel op de wellevendheid der Russen te rekenen; wij zijn reeds tweemaal verwonnen zonder te strijden, en bleven werkeloos, terwijl anderen de kaarten in handen houden van de partij, die onze vloet en onze troepen moesten afspelen."

Alles duidt trouwens aan, dat de strijd schrikbarend zal wezen, dan men nog verwacht had. Admiraal Napier moet aan de Britsche regering een verslag gedaan hebben, waarin hij betuigt, dat de moeilijkheden, die hij te verwinnen zal hebben, groot zijn. Niet alleen de Russische schepen, maar vooral de Russische fortten zijn in goeden staat en de Britsche magt zal alle hare krachten moeten inspannen, om eene rol in de Oostzee te spelen, harer waardig.

De Fransche krijgsmagt, die naar het Oosten zal gaan, brengt men nu reeds op 150,000 man. Dus ook van die zijde ziet men in, dat de taak niet te ligt moet beschouwd worden.

Het verdrag tusschen Engeland en Frankrijk is geteekend.

De hertog van Cambridge gaat over Weenen en Triest naar Turkije. Men gelooft, dat niet alleen de huwelijksplegtigheden hem derwaarts roepen, maar dat ook de staatkunde hier eene groote rol speelt.

Onder Petersburg deelen wij den korten inhoud mede van twee officiële Russische dokumenten, tot welke wij onze lezers nader verwijzen.

Over Weenen wordt nogmaals van den intogt der Russen in Servië gewag gemaakt.

De Regering heeft een ontwerp van wet aan de leden van de Tweede Kamer toegezonden, betreffende eene verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegroting van het bijzonder fonds tot voldoening der uitgaven, voortvloeiende uit de kolonisatie van behoeftigen in de Koloniën der Maatschappij van Weldadigheid over 1854.

Uit de bij de memorie van toelichting gevoegde staat blijkt het, dat het hoofdzakelijk tekort bestaat in 13,134 mudden aardappelen, berekend tegen f 30,146,000, en 2e in de prijsverhooging van alle andere levensmiddelen berekend tegen f 41,538,26½.

De aanvraag is daarom groot f 70,000.

De Commissie van rapporteurs der Tweede Kamer, tot het opmaken van het rapport betreffende het verhandelde in de afdelingen over het wets-ontwerp tot uitbreiding van de Regtsmagt der Kantonregters in strafzaken heeft haar verslag in het licht gegeven.

Men heeft dat stuk, hebben de leden met bevreemding het voorstel zien aanbieden, waarbij tot slechts eene zeer kleine wijziging, naar hun inzien, gevaarlijk geüp in den bestaanden toestand van zaken wordt gedaan, vooral met het oog op de door

den tegenwoordigen minister van Justitie benoemde Staats-Commissie. Eene stuksgewijze organisatie in de regterlijke magt kwam hen zeer nadeelig aan de geheele zaak voor. Zij meenden, dat, zonder een geheel systeem bloot te leggen, men tot geene partiële wijziging kon overgaan. Zij wezen op het 5e add. art. van de Grondwet, volgens hetwelk eene "nieuwe regterlijke inrigting" wordt gevorderd, en niet de organisatie van een der onderdeelen, en achten dienvolgens het ontwerp strijdende met de bepaling van de Grondwet, te meer nog, dewijl tijdens de zamenstelling van dat art. wel duidelijk uit de discussiën is gebleken, dat het in dien zin moest worden opgevat. De vrees is dus daardoor ontstaan dat dit ontwerp de algemeene herziening zal verschuiven,

Niet meer dan billijk scheen dus aan deze leden hun wensch om te mogen weten, of omtrent dit wets-ontwerp het gevoelen der commissie door de Regering is ingewonnen: in ieder geval, in welk verband dit voorstel tot het te wachten algemeen ontwerp staat? Hieromtrent wordt door de Regering in de Memorie van Toelichting tot dit ontwerp niets gezegd.

Vele leden deelden in het gevoelen der Regering, dat aan de regtsmagt der Kantonregters uitgebreidheid kan worden gegeven, doch men vond, dat men in dit ontwerp te ver was gegaan. In elke regtspleging, maar vooral in de vervolging tot en toepassing van straffen, moesten aan de justiciablen waarborgen gegeven worden van eene rigtige regtsbedeeling, die in heethed behooren toe te nemen naar mate de straffen in zwaarte vermeerderen. En nu meende men, dat bij de kantongeregten, althans zoo als ze nu zijn ingerigt, in zekere mate gemist worden de vereischten voor zulk eene aanzienlijke uitbreiding hunner regtsbevoegdheid als hier wordt voorgesteld. Niet alleen dat bij hen ten eenen male gemist wordt het gezamenlijk overleg van meerdere regters, maar ook het personeel der kantonregters en van hunne plaatsvervangers scheen hier en daar voor de aan hen op te dragen taak niet volkomen berekend.

Ook wordt door die leden opgemerkt, dat men niet uit het oog moet verliezen, dat de hoogst geringe bezoldiging dier ambtenaars, te weeg brengt, dat de betrekkingen van kantonregter veelal in handen blijven van minderkundige en de ondervinding van lateren leeftijd missende personen.

Omtrent die bezoldiging is bij deze gelegenheid breedvoerig van gedachten gewisseld. Bij velen was het een punt van bezwaar, dat het grootste gedeelte daarvan uitgekeerd wordt door de justiciablen. De vaste jaarwedden van de kantonregters zijn meestal zeer gering en onvoldoende, zoo daar niet bijkomen de emolumenten, die door de procederende partijen, of door hen die zich naar de bestaande wettelijke voorschriften van het ministerie dier ambtenaren moeten bedienen, worden betaald. Deze omstandigheid nu scheen zeer velen toe in strijd te zijn met de regterlijke waardigheid en met de waarborgen eener goede regtsbedeeling. Een regter behoort oen onafhankelijk, zelfstandig bestaan te hebben, en alle denkbeeld van loon als gevolg van regterlijke bemoeijng moet zorgvuldig worden geweerd. Het valt niet te ontkennen, dat hier de moeilijkheid gevoeld werd, dat het eindeijfer der jaarlijksche begroting, wierd dit denkbeeld verwezenlijkt, eene aanzienlijke vermeerdering zoude moeten ondergaan; maar eenige leden meenden dat daarin zou kunnen worden te gemoet gekomen, indien de regten, die thans door de kantonregters als emolumenten werden getrokken, voortaan ten voordeele van de schatkist, bijv. door de ontvangers der registratie geheven en den kantonregters hoogere vaste bezoldigingen naar mate hunner standplaatsen wierden gegeven. Het cijfer der jaarlijksche uitgaven zou daardoor wel vermeerderen, maar evenzeer dat der inkomsten, zoodat het laatste het eerste voor een groot gedeelte zou dekken.

Nog wenschte men, dat de kantonregter niet voor een bepaalden tijd, maar *ad interim* moest worden benoemd.

Vrij algemeen werd de opmerking gemaakt, dat, vooral ten platten lande, het openbaar ministerie gebrekkig werd vervuld.

In het ontwerp wordt gezegd, dat de Kantonreg-

ter eene gevangenisstraf van 6 maanden, eene bij herhaling van misdrijf, van 8 maanden zal kunnen toepassen; die regtsmagt achtte men te uitgebreid. Ook achtte men het van belang, dat men er op lette, dat in strafzaken gewoonlijk de regters een vonnis vellen, terwijl volgens dit ontwerp de aansprakelijkheid altijd op een persoon zou nederkomen, waardoor hij aan miskenning en moeilijkheid zou worden blootgesteld.

Men wees nog op de ongeschiktheid van de meeste kantonnale gevangenis.

Eindelijk merkt men nog op, dat de Regering in geenendeel de noodzakelijkheid heeft betoogd van de tegenwoordige voordragt.

Verder wordt overgegaan tot de behandeling der artikelen. Plaatsgebrek verbiedt ons heden daarover te spreken.

— Heden heeft op het paleis *het Huis ten Bosch* het door Z. M. bepaalde Congres van de hoofdbesturen der Nederl. Landbouw-vereenigingen en maatschappij plaats. Z. M. heeft dat Congres met HD. tegenwoordigheid vereerd. Des middags werd er door Z. M. aan die besturen, op het Groot Stedelijk Badhuis te Scheveningen, een diner aangeboden. Vermoedelijk zal dat Congres eenige dagen duren. Meest alle hôtels alhier zijn bezet, ten gevolge van de aankomst van zoo vele personen uit verschillende oorden des lands.

— Naar men verneemt, zal de koninklijke familie zich in het begin der volgende week voor eenige dagen naar Amsterdam begeven.

Dingsdag den 25 dezer zal Z. M. te Amsterdam audientie verleenen aan civile en militaire autoriteiten, en den volgenden dag aan commissien en particulieren.

— Men verneemt, omtrent de ongesteldheid van H. M. de Koningin, dat de beterschap langzaam vordert, hoezeer de koorts in geringe mate blijft aanhouden.

— Z. M. heeft benoemd tot hoogheemraad van den Lekdijk Bovendams, voor Utrecht, den heer Jhr. P. J. A. Beelderts van Blokland.

— Z. M. heeft benoemd tot ontv. der registratie en domeinen te Enkhuizen den heer C. L. A. B. van Ghert, thans te Gennep, en tot directeur van 't postkantoor te Goes den heer A. Donker, thans te Edam.

— Naar men verneemt, zal door Z. Exc. den baron *Dobhoff*, minister van Z. M. den Keizer van Oostenrijk bij het Nederl. hof, ter gelegenheid van het voltrekken van het huwelijk van zijn Souverein, een schitterend feest gegeven worden.

— Gisteren is, onder voorzitterschap van den min. voor de zaken der Herv. Eeredienst, de eerste voorjaars-vergadering van de Synodale Commissie van de Nederl. Herv. Kerk te 's Hage gehouden in het lokaal van genoemd Departement.

— Het programma voor de Koninklijke Nederlandsche Tentoonstelling van Landbouw te Arnhem, heeft de goedkeuring van Z. M. den Koning verworven en zal binnen weinige dagen verspreid worden. (Landb. C.)

— Men wil dat bereids aan den heer *Sizma van Heemstra* es. op hun verzoek voorloopige concessie is verleend tot den aanleg en de exploitatie van een spoorweg van Harlingen naar de Hannoversche grenzen in de rigting van Rheine, en voor eene vertakking van Leeuwarden over Groningen naar de Noordelijke Hannoversche grenzen. Zw. Ct.

— De directie van den Antwerpschen spoorweg naar Rotterdam maakt alle mogelijke spoed ter voltooiing van het verdere gedeelte van den weg tot Roodevaart en den zijtak naar Breda, zijnde bereids het grootste gedeelte der beambten van Rozendaal verplaatst naar Oudenbosch, Zevenbergen en Etten.

— Men verneemt, dat de Kamer van Koophandel en Fabriken van Zwolle zich insgelijks met een adres tot de Regering heeft gewend, ten einde door hare bemiddeling van Engeland en Frankrijk worden verkregen, dat er voor de goederen, die voor Hollandsche rekening vóór het begin der vijandelijkheden in Rusland zijn gekocht, ingeval van blokkade, licenten tot vrijen uitvoer worden verleend.

— Het *Handbl.* berigt, dat het wonderdoende beeld te Handel, aan Onze Lieve vrouw gewijd, is bestolen. Alle kostbaarheden zijn door de dieven medegenomen, alsmede het gouden alziende oog uit het tabernakel. De off. van justitie doet onderzoek naar de zaak, waarbij geene andere getuigen bekend zijn dan het wonderdoende beeld zelf.

— Sedert eenige weken worden door de dagbladen geruchten verspreid betreffende onaangenaamheden door sommige HH. Predikanten te 's Hage ondervonden, thans is men zelfs zoover gegaan van te melden als zoude dien ten gevolge Ds. *Bennink Jansonius* zijn ontslag vragen. Hoewel het eigenlijk te dwaas is dat Ds. *Bennink Jansonius* zijn ontslag zou nemen omdat eenige menschen uit de heffe des volks voor eenige weken poogden de godsdienst-oefening te storen, achten wij het echter noodig, omdat vele bladen die geruchten overnemen, te melden dat wij in staat zijn gesteld een en ander bepaaldelijk tegen te spreken. *Kerkel. Ct.*

RUSLAND.

PETERSBURG 13 April.

Ons officieel blad bevatte gister en heden twee belangrijke stukken.

Het eerste is een antwoord op de openbaarmaking van de vertrouwelijke briefwisseling door de Engelsche regering. De plannen, die daarin den Czaar door den Britschen gezant in den mond zijn gelegd, zijn meerendeels losse denkbeelden, die den Keizer in de warinte van het gesprek ontvielen en die de gezant verklaart slechts met moeite en onvolledig te hebben kunnen wedergeven. Er is dan ook geene sprake van geweest, dat de Czaar met Engeland eenig verdrag wilde sluiten omtrent Turkije, maar alleen op elkaars woord vertrouwende, wenschte de Keizer denkbeelden te wisselen omtrent gebeurtenissen, die hij vooruitzag. De Keizer heeft er niet aan gedacht eene verdeling te regelen, hij wilde elke ernstige verwickeling trachten te weeren. Het is daarom onbegrijpelijk, dat de Britsche ministers in het Parlement hebben gesproken van heerschzuchtige plannen van den Keizer, ofschoon deze herhaaldelijk heeft betuigd het bezit van Konstantinopel niet te verlangen.

Men heeft dus de plannen en het karakter der verklaringen, door den Czaar gedaan, miskend, terwijl aan Oostenrijk en Pruisen in der tijd vertrouwelijk is mededeeling gegeven van 't geen met Engeland is onderhandeld.

Het onedelmoedig gebruik, dat men van een geschonken vertrouwen heeft gemaakt, heeft slechts moeten strekken, om voorwendselen tot een heilloozen oorlog te vinden.

Het 2e stuk is eene verklaring omtrent den oorlog, die met Frankrijk en Engeland op handen is.

Men heeft van den Czaar de ontruiming der Donauvorstendommen gevorderd, maar met welk regt, daar men aan de andere strijdende partij niets vroeg? Buitendien hebben de Westelijke mogendheden ook in den vorm de eischen zoo onaannemelijk mogelijk gemaakt; het stilzwijgen was daarom het eenig antwoord, dat overeenkwam met de waardigheid des keizers.

De Czaar neemt den oorlog aan, dien men hem aanbiedt, en zal alle middelen, die de Voorzienigheid hem heeft verleend, aanwenden, om met kracht de eer, de onafhankelijkheid en de zekerheid van zijn rijk te verdedigen.

De Russische regering houdt zich, wat betreft de oorzaken van den oorlog, aan haar memorandum van 18 Februarij, waarin is betogd, dat de Westelijke magten uitdagers zijn geweest. De sommatie is van hare zijde zoo trotsch geweest, als Rusland er nog nimmer eene heeft ontvangen, zelfs niet toen een veroveraar, aan 't hoofd van geheel Europa, zijn gebied voor een deel had bemagtigd.

De mogendheden spreken nu van de Russische ontwerpen van uitbreiding van de onafhankelijkheid van de Porte en het evenwigt van Europa, dat bedreigd wordt.

Dat alles is zonder grond. Maar de mogendheden hebben van den beginne een stelsel van vreesaanjaging aangenomen, dat tot den oorlog moet leiden.

Rusland heeft verklaard en getoond geene uitbreiding te willen, en Europa moge beslissen of Turkije meer van zijne onafhankelijkheid zou verloren hebben door het aannemen der Russische vorderingen, dan

door den toestand, waarin het thans gebragt wordt, terwijl Italië, Griekenland, Duitschland en Hongarië er van kunnen getuigen, wie het Europeesch evenwigt telkens heeft willen vernietigen.

De ware reden tot den oorlog is echter door de Engelsche ministers juist uiteengezet, toen ze gezegd hebben, dat de tijd daar was om den Russieschen invloed te fnuiken.

Dien invloed zal de keizer verdedigen met de onafhankelijkheid en onschendbaarheid van het rijk. Maar de gevolgen van den heilloozen krijg werpt de Czaar van zich. Op hem, die den oorlog verklaart, niet op hem, die dien aanneemt, rust de verantwoordelijkheid er van.

DUITSCHLAND.

WEENEN 18 April.

Een gerucht zegt, dat prins *Danielo*, vladika van Montenegro, bij eene proklamatie zijn volk in de wapenen heeft geroepen tegen de Turken.

Talrijke Grieksche families hebben Konstantinopel weder verlaten.

Uit Athene schrijft men van den 9. April, dat van de Jönische eilanden en uit den Peloponesus vele vrijwilligers te Athene aankomen, en dat talrijke Grieksche families Thessalië verlaten.

— 19 April. 5 pCt. 85 $\frac{1}{4}$; L. 1851 5 pCt. 108; N. L. 88 $\frac{1}{2}$; bank 1212.

TRIEST Woensdag 19 April.

De stoomboot uit Konstantinopel brengt ons tijdingen van daar tot den 10 April.

Kastendijc is in de asch gelegd. De ongeregelde troepen hebben bij hun terugtocht naar Varna alles vermoord en verbrand.

De verbonden vloten waren tusschen Baltischik en Navarino.

Er hebben zeer dreigende tooneelen te Volo plaats gehad, waarbij het Oostenrijksche oorlogschip *Carolina* is moeten tusschen beiden komen om de rust te handhaven.

De Grieken blijven in menigte emigreren.

1300 Engelschen waren te Gallipoli ontscheept.

Tijdingen uit Athene loopen tot den 14 April, en melden, dat de vertegenwoordigers van Frankrijk en Engeland eene nieuwe dreigende nota aan de Grieksche regering hebben gerigt.

Een Grieksch schip, met krijgsvoorraad voor de Insurgenten, was in beslag genomen.

BERLIJN 18 April.

Bij de hervatting der onderhandelingen met Oostenrijk na de Paschen, is de stand van zaken nog dezelfde. Wel zeggen enkelen, dat Pruisen de teekening van het verdrag heeft geweigerd en dat generaal *Hess* onze stad zou verlaten, maar dit is onjuist. De moeilijkheden zijn echter niet uit den weg geruimd, en inmiddels heeft generaal *Hess* te kennen gegeven, dat hij naar Weenen terug moest keeren, om tegenwoordig te zijn bij de huwelijksplegtigheid van den keizer. Men verwacht, dat ook de prins van Pruisen dan naar Weenen gaat.

De koning heeft zich heden naar Potsdam begeven, om er onderscheidene troepen in oogenschouw te nemen.

Men beweert hier, dat van de Westelijke mogendheden een brief is ontvangen, waarin bepaaldelijk gevraagd wordt, dat Pruisen nader verklare welke houding het wil aannemen in het Oostersche vraagstuk.

Het vertrek van onzen gezant v. *Bunsen* uit Londen is slechts een gevolg van een verlof, dat de diplomaat om redenen van gezondheid heeft gevraagd.

— 19 April. 4 pCt. 89 $\frac{1}{2}$; 4 $\frac{1}{2}$ pCt. 96 $\frac{1}{2}$.

HAMBURG 18 April.

De *Hamb. B. H.* deelt uit Stokholm van den 13. het volgende mede:

„De koning heeft, ter bescherming van den Zweedschen handel en van de Zweedsche scheepvaart, gedurende den oorlog tusschen de vreemde mogendheden, eene bekendmaking uitgevaardigd, waarbij gezegd wordt, dat de volgende havens voor oorlogschepen gesloten zijn: Stokholm met de vesting Maxholm; Christiania, met de vestingen bij Kaholmen; de binnen-reede der Noorweegsche militaire station bij Horten; de havens van Carlsten, Carlscrona, en Slito op het eiland Gottland, met de batterijen bij Encholmen.”

Men verwacht in de Oostzee nog eene Engelsche flotille kleine oorlogsvaartuigen, waarin de Britsche

admiraal groot belang stelt, omdat die verwoestingsmiddelen van geheel nieuwe vinding moeten aan boord hebben.

De schepen, die achtereenvolgens in de Oostzee komen, voegen zich thans zoo spoedig mogelijk bij de vloot.

Van de Russische kusten verneemt men, dat alle zaken van waarde zoo veel doenlijk naar het binnenland worden gevoerd; zelfs in de meest versterkte plaatsen rekent men zich niet meer veilig.

HAMBURG 30 April.

Gisteren, 19 April, hebben de Engelsche kruisers weder 4 Russische koopvaardischepen bemagtigd en naar Koppenhagen gevoerd. Het getal bedraagt nu reeds 14 vaartuigen, die in hunne handen zijn gevallen.

Al de Engelsche oorlogschepen hebben de reede van Koppenhagen verlaten.

ENGELAND.

LONDEN 19 April.

Bij een nieuw besluit van den raad van den 15. dezer, wordt bepaald, dat alle Russische koopvaardischepen, die nog voor den 15. Mei eene Russische haven in de Oost- of Witte-zee verlaten, bestemd naar eene Britsche haven, daar kunnen binnenkomen, hunne lading lossen en vrij kunnen vertrekken, en dat die schepen in zee ongestoord hun weg zullen mogen vervolgen naar elken niet geblokkeerde haven.

— De *Morn. Herald* berigt, dat de vloeten in de Zwarte zee thans er de vaart voor de Russen zullen sluiten.

Van de Oostzee wordt gemeld, dat alhoewel men te Koppenhagen zeer billijk schijnt, er de geest buitengemeen tegen Engeland is ingenomen.

— Men gelooft algemeen te New-York, dat het verdrag met den heer *Gadsden* gesloten, waarbij de regering voorstelt 20 miljoen dollards aan *Santa Anna* te betalen voor eene dorre streek lands in de valei van Gila slechts een middel is, om van het overschot in de schatkist verlost te worden, in het voordeel van allen, die aan het daarstellen van het verdrag deel hebben. Goed ter faam staande dagbladen beschuldigen verscheidene leden van den Senaat omgekocht te zijn. *Santa Anna* heeft geld nodig en heeft zijn gezant te Washington gemagtigd, alle voorwaarden aan te nemen.

Van Amerikaansche zijde is bepaald, dat 5 miljoen van de 20 in reserve zullen gehouden worden tot betaling van de schuldbrieven van de Unie op Mexiko, alhoewel die schuldbrieven zeer weinig belooopen. Het schijnt eerder een voorwendsel, om de Ver. Staten op een nieuw terrein te brengen, waaruit men Mexiko des te beter zal kunnen exploiteren, terwijl het zeker is, dat de N. Amerikanen meer dan deze 5 miljoen zullen winnen bij den koop, die is aangegaan.

— *Gec.* 87 $\frac{3}{4}$ à 88 $\frac{1}{8}$; Bank 212; Russ. 4 $\frac{1}{2}$ pCt. 79 $\frac{3}{4}$.

FRANKRIJK.

PARIS 19 April.

De *Moniteur* heeft een zeer gunstig berigt gegeven, van de ontvangst en den toestand van onze troepen in Turkije. Men rekent deze mededeeling vooral van belang, omdat omtrent de gezondheid en anderzins verontrustende geruchten liepen.

De hertog van *Cambridge* is naar Weenen. — Maarschalk *Saint Arnaud* gaat niet regtstreeks naar Gallipoli, maar zal Athene eerst aandoen. Men zegt thans reeds, dat het expeditieleger niet tot 100,000 maar zelfs tot 150,000 man zal opgevoerd worden.

La Presse zegt, dat de Pacha van Egypte reeds 35,000 man hulptroepen naar Turkije heeft gezonden en nog over 20,000 man kan beschikken.

De *Constit.* zegt, dat een poolsch legioen, onder graaf *Zamoiski*, door den Sultan naar Armenië zal gezonden worden. Men heeft de overtuiging, dat de Polen, die Rusland steeds zoover mogelijk van hun vaderland en daarom naar Cirkassië heeft gezonden, bij het zien van de Poolse banier, voor een groot deel zullen overloopen.

— De heer *Hübner*, Oostenrijksch gezant, gaat voor een tiental dagen naar Weenen, om er de huwelijksplegtigheden bij te wonen.

— 3 pCt. 64.10; 4 $\frac{1}{2}$ pCt. 97; Bank 2640; Oost. 79; Russ. 78; *Reim.* 80; *Flam.* 79; *Sp.* 38.

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.